

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Academic Management Strategies of Digital Age of School Administrators under
Cha-Am Municipality, Phetchaburi Province

วินิดา ทองกลอง

Vinida Thongklong

โรงเรียนเทศบาล 9 บ้านสามพระยา

Thetsaban 9 Ban Sam Phraya School

Email: vinda.11450@gmail.com

Retrieved November 20, 2023; Revised December 21, 2023; Accepted December 22, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ (2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 1 คน และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 235 คน รวมทั้งสิ้น 246 คน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยชะอำ 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามชะอำ 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ F-test ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ (2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุแตกต่างกัน ความเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันความเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: 1. กลยุทธ์ ; 2.การวางแผนงานด้านวิชาการ :3 ยุคดิจิทัล

Abstract

This research aims (1) to study opinions on the use of digital academic planning strategies of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province, and (2) to compare the use of digital academic planning strategies of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province by age and work experience. The population of this research was 246 respondents; consisting of 5 directors, 5 Deputy directors, 1 acting Director, and 235 teachers. Samples were 153 respondents. The instrument used to collect data was a questionnaire. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and F-test statistics. The results showed that (1) the opinion on the digital academic planning strategy of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in overall was the highest level. And (2) the hypothesis test results founded that the age differences in opinions about the digital planning strategy of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in the overall picture were different at a statistical significance level of 0.05. And it was also found that different work experiences the opinions about academic management strategies of digital age of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in overall was different at a statistical significance level of 0.05.

Keywords: 1. Strategy; 2. academic planning strategy ;3 digital age

บทนำ

การศึกษายุคดิจิทัลหรือการศึกษา Thailand 4.0 เป็นการสร้างนวัตกรรมในทุกงาน ทุกภาคส่วนทุกระดับสังคม คนทุกคน ทุกวัย ให้เป็น “ผู้ทำงานด้วยความรู้” (Knowledge Worker) มีการเรียนรู้ ณ ทุกจุดของชีวิต ทุกคนมีทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) รัฐเป็นผู้จัดอำนวยความสะดวกให้โดยจัด e-Learning Tools ที่เป็นการเรียนรู้แบบ “ประชาธิปไตย” เพื่อประชาชน ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สู่นวัตกรรม Creative Economy & Creative Society โดยรัฐต้องเปลี่ยนบทบาทจาก Command & Control เป็น Empowerment เพื่อเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคม แบบ Disruptive Change (วิจารณ์ พานิช, 2560) ซึ่ง Education 4.0 เป็นการเรียนการสอน ที่ให้นักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองของความต้องการของสังคม ซึ่งมีปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ Internet ความคิดสร้างสรรค์ และการปฏิสัมพันธ์กับสังคมโดยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างนวัตกรรม (วิรัช ปัทมศิริโรจน์, 2559) ซึ่งในอนาคตคนเราจะอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมสิ่งใหม่ แสวงหาความรู้ เทคโนโลยีจะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต วิธีการงาน และโครงสร้างองค์กร ทำให้ทุกคนเป็น Global citizen ซึ่งต้อง

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ Behaviorism Cognitivism Constructivism Connectivism (เย็น ภูววรรณ, 2557) ดังนั้น ยุคดิจิทัล จึงเป็นยุคของ “โลก คือห้องเรียน” มีการนำสื่อ เทคโนโลยี ในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอน ไปสู่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สนใจ ใฝ่เรียนรู้สนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ครู มีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก และชี้แนะแนวทางเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และบางครั้ง อาจจะต้องเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนด้วย จึงต้องมีคุณลักษณะที่เรียกว่า e-Teacher (พาณิ วรงค์เลขา , 2558) จากสภาพการศึกษาดังกล่าว สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา ได้แก่การเปลี่ยนแปลงพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (กุเกียรติ แดงสีดา, 2563) ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องมีทักษะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีและสารสนเทศโดยการใช้วิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยีและสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการ จัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูนำ เทคโนโลยีและสารสนเทศใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่นที่แตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ ให้ประสบการณ์ที่เหนือความคาดหมายกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม การทำงาน วัฒนธรรมองค์กร ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันให้ครู และผู้เรียนคิดค้นนวัตกรรมการบริหารจัดการ และนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการใช้ประโยชน์จากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพของครู ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง (สงบ อินทรมณี, 2562)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ถอดบทเรียนการจัดการศึกษาเพื่อรับมือสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ระลอกที่ ผ่านมา ทำให้ต้องคิดหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละโรงเรียน เพราะในแต่ละพื้นที่ มีการแพร่ระบาดของโรคที่แตกต่างกันตามที่ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) กำหนด ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะไม่กำหนดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อให้ทุกโรงเรียน จัดการเรียนการสอนเหมือนกันทั้งหมด โดยได้ต่อยอดรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนเป็น 5 รูปแบบ เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการรับมือกับการแพร่ระบาดระลอกใหม่นี้ คือ (1) On-site เรียนที่โรงเรียน โดยมีมาตรการเฝ้าระวังตามประกาศของศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) (2) On-air เรียนผ่านมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ DLTV (3) On-demand เรียนผ่าน แอปพลิเคชันต่าง ๆ (4) On-line เรียนผ่านอินเทอร์เน็ต และ (5) On-hand เรียนที่บ้านด้วยเอกสาร เช่น หนังสือ แบบฝึกหัดใบงาน ในรูปแบบผสมผสาน หรืออาจใช้วิธีอื่น ๆ เช่น วิทย์ เป็นต้น ซึ่งให้เห็นว่า เมื่อเราก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล อย่างเต็มตัว ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นไป อย่างก้าวกระโดด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับยุคดังกล่าว

ดังนั้นผู้บริหารในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ก็ต้องมีความชัดเจนในเป้าหมายของสถานศึกษา เพื่อที่จะสร้างและพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

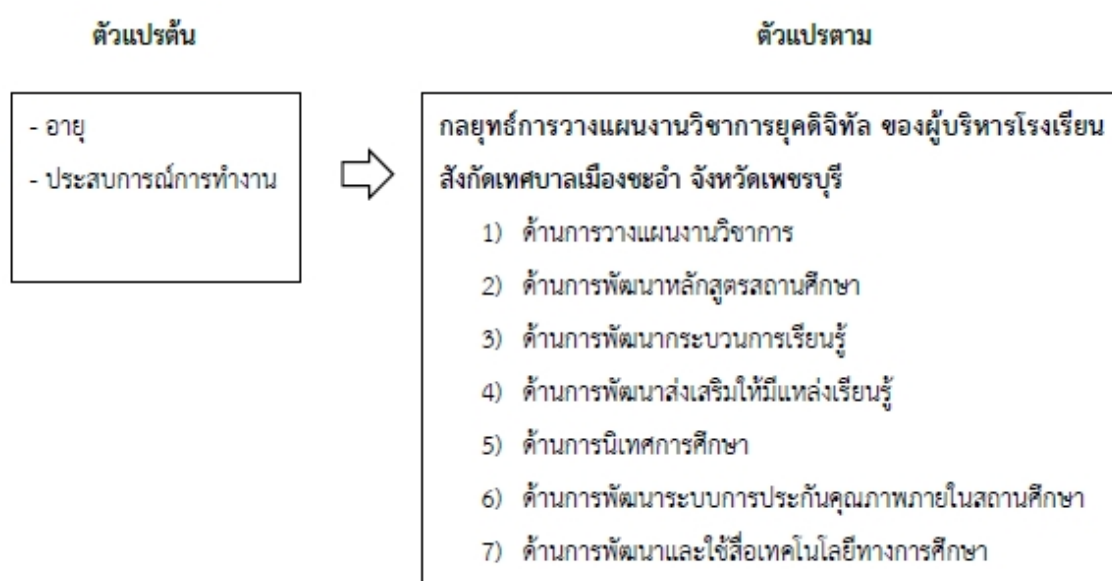
1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหาร และครูผู้สอน ในสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ทั้งหมด 9 โรงเรียนชะอำ 246 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบการศึกษาได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. อายุแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน
2. ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 1 คน และครูผู้สอนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 235 คน รวมทั้งสิ้น 246 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ชะอำ 153 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{246}{1 + (246)(0.05)^2} = \frac{246}{1 + 0.615} = \frac{246}{1.615} = 152.321 \approx 153$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเป็น 0.05

เครื่องมือวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ใช้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีชะอำ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ 4) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 5) ด้านการนิเทศการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 7) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (พระราชวุฒาจารย์ ปญญาวิชโร (เพชรไพร, 2561)

5 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ในการสร้างเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อคำถามมาคำนวณหาค่า IOC ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับ และคัดเลือกไว้เฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ในการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำจังหวัดเพชรบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.50 – 5.49 มากที่สุด

3.50 – 4.49 มาก

2.50 – 3.49 ปานกลาง

1.50 – 2.49 น้อย

1.00 – 1.49 น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 ระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปริญญาตรี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 84.30 ตำแหน่งงานเป็นครูผู้สอนจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 95.40 มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการ ยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการ ยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
7. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.51	0.48	มากที่สุด
8. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.51	0.53	มากที่สุด
9. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
10. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.55	0.51	มากที่สุด
11. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.48	0.54	มาก
12. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา	4.52	0.47	มากที่สุด
13. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.53	0.58	มากที่สุด
รวม	4.53	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.58) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.47) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.53) และ ด้านการวางแผนงานวิชาการตามลำดับ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.48) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ด้านกรนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.54)

2. การเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี วิเคราะห์โดยจำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงานตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาล เมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี		อายุ	$\bar{x}$	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.64	3.89	0.010
	31-40 ปี		4.51		
	41-50 ปี		4.37		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		4.18		
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.69	7.09	0.000
	31-40 ปี		4.46		
	41-50 ปี		4.43		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		3.97		
3. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.74	5.30	0.002
	31-40 ปี		4.63		
	41-50 ปี		4.37		

	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.30		
4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.69	3.09	0.029
	31-40 ปี	4.52		
	41-50 ปี	4.43		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.29		
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.62	3.37	0.020
	31-40 ปี	4.48		
	41-50 ปี	4.31		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.18		
6. ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.66	5.02	0.002
	31-40 ปี	4.49		
	41-50 ปี	4.42		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.13		
7. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.69	6.48	0.000
	31-40 ปี	4.51		
	41-50 ปี	4.48		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	3.91		
ภาพรวม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.67	5.76	0.001
	31-40 ปี	4.51		
	41-50 ปี	4.40		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.14		

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่าสถิติ F-Test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าภาพรวมและรายด้านของอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี		ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{x}$	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	1-5 ปี	4.64	5.19	0.002	
	6-10 ปี	4.54			
	11-15 ปี	4.26			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27			
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	1-5 ปี	4.61	2.23	0.059	
	6-10 ปี	4.50			
	11-15 ปี	4.48			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.25			
3. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	1-5 ปี	4.67	2.15	0.096	
	6-10 ปี	4.65			
	11-15 ปี	4.51			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.39			
4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	1-5 ปี	4.63	2.07	0.107	
	6-10 ปี	4.56			
	11-15 ปี	4.54			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.32			
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	1-5 ปี	4.55	2.41	0.069	
	6-10 ปี	4.55			
	11-15 ปี	4.36			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.23			
6. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา	1-5 ปี	4.57	3.02	0.032	
	6-10 ปี	4.59			
	11-15 ปี	4.41			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27			

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน		ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{x}$	F	Sig.
สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี					
7. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทาง การศึกษา	1-5 ปี		4.63	3.48	0.017
	6-10 ปี		4.55		
	11-15 ปี		4.56		
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป		4.18		
ภาพรวม		1-5 ปี	4.61	3.36	0.020
		6-10 ปี	4.56		
		11-15 ปี	4.45		
		มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27		

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบค่าสถิติ F-Test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ภาพรวมของประสบการณ์การทำงานต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงานเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศการศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณัฏฐ์ ตาแปง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่สลองใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3 ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บทบาทภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการเป็น พลเมืองในยุคดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ด้านความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ด้านผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลตามลำดับ และยังสอดคล้องกับรัฐสยาม วงษ์ยี่ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของครู อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศ การสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ มีระดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดผลประเมินผล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านห้องสมุด มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย อัญชลี ศรีจันทร์และสมใจ สืบเสาะ.(2565) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด แนวทางดังกล่าวควรมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการเก็บรวบรวม ตรวจสอบและประมวลผล โดยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลให้มีความชัดเจนและเป็นปัจจุบัน รวมถึงควรนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาบริหารจัดการโรงเรียนอย่างเป็นระบบ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1 อายุแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน อายุแตกต่างกันความคิดเห็นด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาแตกต่างกัน สืบเนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ยังไม่ได้เป็นผู้รู้คอมพิวเตอร์ หรือเป็นผู้รู้คอมพิวเตอร์เล็กน้อย ทั้งยังเกิดการเรียนรู้ในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ช้ากว่าช่วงอายุอื่น ๆ และส่วนมากยังไม่สนใจพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อาจเนื่องจากความยากในการใช้งาน อีกทั้งเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ารวดเร็วเป็นอย่างมากทำให้คนที่ยังขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ไม่สามารถติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ทัน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนภรณ์ บำรุงวงศ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ

ครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.272$, $p = .206$) เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาและ ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.348$, $p = .020$) ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ สุชาติ ศิริสุวรรณ (2554, น. 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่มีอายุในช่วง 41-50 ปี มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทในการบริหารงานวิชาการทุกด้านมากกว่าครูในช่วงอายุอื่น ๆ

2.2 ประสพการณ์การทำงานแตกต่างกันคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนอาจจะขาดประสบการณ์ในการทำงาน มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล นามเทวี (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรศึกษากลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดหรือจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนากลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

กมล นามเทวี. (2556). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

- กรณีฐิตา ตาแปง. (2563). บทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3. (การค้นคว้าอิสระการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กัญเกียรติ แดงสีดา. (2563). แนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. (ม.ป.ท)
- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล) : Thailand 4.0. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลาปาง 3.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2558). สพล. การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล. เดลินิวส์. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/education/358284/>
- ยีน ภูววรรณ. (2557). “ความท้าทาย ณ ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้: การศึกษาระบบ 4.0 (Challenges of New Frontier in Learning : Education 4.0).” ใน งานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ : การศึกษาระบบ 4.0 (New Frontier of Learning :Education 4.0). ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร.
- รัฐสยาม วงษ์ยี่. (2559). การบริหารงานวิชาการของครู. อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.
- รัตนภรณ์ บารุงวงศ์. (2560). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. (ม.ป.ท.)
- วิจารณ์ พานิช. (2560). เส้นทางสู่คุณภาพการศึกษายุคประเทศไทย ๔.๐. ใน การประชุมเชิง วิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ศูนย์ประชุมสตาเวลล์ จังหวัดนครราชสีมา, นครราชสีมา
- วิรัช ปัทมศิริโรจน์. (2559). Education 4.0. สืบค้นจาก <https://www.applicadthai.com/articles/education-4-0/>.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 62–71.
- อัญชลี ศรีจันทร์ , สมใจ สืบเสาะ . (2566). แนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน, 5(2), 78–92.
- สุชาติ ศิริสุวรรณ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อาเภอเบตง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. (วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.